

ΠΕΡΙ ΟΝΟΥ ΣΚΙΑΣ

Ανθρωποι της πόλης μας

Οπωσδήποτε ο πυρετός των προηγούμενων ημερών σχετικά με τα Οσκαρ μάς απομάκρυνε από την τρέχουσα πραγματικότητα της πόλης μας. Κι ενώ «τρέχει» στον κινηματογράφο «Ολύμπιον» το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ, εμείς θα στραφούμε για ανάπαυλα στο θέατρο, όχι βέβαια στο εισαγόμενο εξ Αθηνών, που κατέκλυσε τις κεντρικές

ΤΟΥ ΑΧΙΛΛΕΑ ΨΑΛΤΟΠΟΥΛΟΥ
 σκηνοθέτη, ηθοποιού
 achillespsalt@hotmail.com

αίθουσες σαν προεόρτια του Πάσχα, αλλά στο δικό μας, τοπικό θέατρο, που και αξιόλογο είναι και δεν τυγχάνει τις περισσότερες φορές της κατάλληλης προβολής, ώστε να

ενημερωθεί το ενδιαφερόμενο κοινό.

Σπάνια έχει συμβεί στην πόλη μας, αν όχι ποτέ, να παίζονται ταυτόχρονα δύο θεατρικά έργα του ίδιου Έλληνα συγγραφέα, και μάλιστα, συντοπίτη μας. Ο επιμένων λογοτέχνης Σάκης Σερέφας το κατόρθωσε. Έτσι, το έργο του «Αποστολή στον πλανήτη Γη» παίζεται από το ΚΘΒΕ στο Θέατρο της Μονής Λαζαριστών (δυστυχώς, λόγω έλλειψης χρόνου, δεν το παρακολούθησα) και το «Θα σε πάρει ο δρόμος», από την Πειραματική Σκηνή της Τέχνης στο θέατρο «Αμαλία». Συρραφή από μεγαλύτερους ή μικρότερους μονολόγους, είναι το έργο σύγχρονων ανθρωπίνων, ενός τυπικού ελληνικού αστικού τοπίου, όπου η

πων, ενός τυπικού ελληνικού αστικού τοπίου, όπου η αποξένωση καλά κρατεί, οδηγώντας τους σε «αποκλίνουσες» συμπεριφορές, που φαντάζουν σαν τέτοιες στα μάτια τρίτων παρατηρητών, δηλαδή ημών των θεατών. Μόνο που θα μπορούσαμε να είμαστε κι εμείς επάνω στη σκηνή και τότε το προσωπικό μας πρόβλημα θα φαινόταν ίσως «αλλόκοτο» στους υπολοίπους. Η Ερση Βασιλικιώτη αναμειγνύοντας αρχή και τέλος των κομματιών, χρησιμοποιώντας σκηνικά μια κεντρική οθόνη και τοποθετώντας τη δράση της μπρος και πίσω από τις συνεχείς προβολές, έδωσε μια ενότητα και ομοιογένεια σ' αυτό το παζλ των ανθρώπινων υπάρξεων, που πολλές φορές αποκτούσε απρόσμενες ποιητικές διαστάσεις, όπως στο επεισόδιο με την κυρία, τα περιστέρια και το σεφ εστιατορίου. Αμέριστη και η συμβολή των ηθοποιών, που έβαλαν όλο το μεράκι και το ταλέντο τους για να ζωντανέψουν αυτές τις μοναχικές φιγούρες των κειμένων, έτσι ώστε να μας αγγίξουν.

Κι εκεί, στην Ολύμπου 88, κοντά στην Αρχαία Αγορά, η Μαρία Μπαλτατζή έβαλε όλη της την αγάπη για το θέατρο, για να δημιουργήσει την «Πολιτεία Θεάτρου», σ' ένα υπόγειο που έχει διαμορφώσει με πολύ μεράκι (και οικονομικές θυσίες) σ' ένα χώρο αλλιώς από τους άλλους. Εσείς πίνετε το ποτό σας καθισμένοι αναπαυτικά σε πολυθρόνες και καναπέδες και τις Παρασκευές, τα Σάββατα και τις Κυριακές, στις 9.30 το βράδυ, μπορείτε να παρακολουθήσετε ποικίλα θεατρικά μονόπρακτα, που έχει προετοιμάσει αυτή, οι συνεργάτες και οι μαθητές της, στη λιλιπούτεια θεατρική σκηνή, δίπλα από το μπαρ με τα υπέροχα κρυστάλλινα ποτήρια. Μια χαλαρή κι επιμορφωτική βραδιά, καθόλου αμελητέα στο άγχος των ημερών.